

Střední škola Dolní Bělá

1939 - 1953

Inventář

EL NAD č.: 335

AP č.: 196

Kateřina Nová, Zuzana Kliková

Plasy 2009

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce fondu	3
II. Vývoj a dějiny fondu	9
III. Archivní charakteristika fondu	9
IV. Stručný rozbor obsahu fondu	10
V. Záznam o uspořádání fondu a zpracování archivní pomůcky	10

Přílohy:

Seznam pramenů a literatury	11
Seznam zkratk	13
Inventární seznam	14
Tiráž	17

I. Vývoj původce fondu

Střední školy podle zákona č. 95/1948 Sb. navazovaly na školy měšťanské. Ty od roku 1869 poskytovaly všestranné vzdělání, zejména v zemědělské, živnostenské a obchodní oblasti. Byly pokračováním obecných škol a podléhaly zemské školní radě, která rozhodovala o jejich zřízení a organizaci. Pokud žák nešel na měšťanskou školu, musel zůstat do svých čtrnácti let na obecné škole, aby měl splněnou povinnou osmiletou školní docházku. Podle ministerského nařízení z roku 1903 se k měšťanským školám připojovaly jednorocní učební kurzy.

Na kralovickém okresu vznikla první měšťanská škola v roce 1893 v Kralovicích. Po ní následovala v roce 1913 první dívčí měšťanka v Kožlanech. Další byly založeny až po roce 1918 v Čistém, Plasích a Manětíně.

Snahy o založení měšťanské školy v Dolní Bělé se objevovaly již na počátku 20. století. V roce 1902 byla místní školní rada vybidnuta okresní školní radou, aby si zažádala o povolení měšťanské školy. Žádost však podána nebyla, protože dva členové se postavili proti zřízení školy v obci. V souvislosti s ustavením měšťanské školy se také uvažovalo o stavbě nové školní budovy, popř. o úpravě stávajícího objektu, který již přestával vyhovovat. V kronice obce se píše, že o změnu ve školských poměrech se snažil také místní odbor Národní jednoty pošumavské. Jeho konkrétní aktivity v tomto směru však zůstávají neznámé. Žáci tak nadále docházeli do měšťanských škol ve Všerubech a Plzni. Po roce 1918 navštěvovali i měšťanky v Manětíně či Horní Bříze. V úsilí o založení měšťanské školy a postavení nové školní budovy pokračoval po první světové válce místní odbor NJP společně s místní školní radou, obecními zastupitelstvy v Dolní Bělé a okolních vsích. Doložena je rovněž spolupráce s představiteli jednatelského odboru NJP v Plzni a senátorem Vojtou Benešem.

Po záboru českého pohraničí byly do Dolní Bělé přestěhovány dvoutřídní obecná škola ze Zahradky a měšťanská škola ze Všerub. Společně s inventářem všerubské školy přešel do Dolní Bělé i celý pedagogický sbor v čele s ředitelem Antonínem Plášilem. Na základě výnosů ministerstva financí č. 140896/38-I 2d ze dne 28. února 1939 a č. 30604/39I 2d a svolení ministerstva školství a národní osvěty č. 73155/39-I z 26. května 1939 měla přenesená státní měšťanská škola fungovat pouze do té doby, než ji dokončí již přijatí žáci, a obec Dolní Bělá měla nést veškerý věcný náklad. Po vydání těchto výnosů se začalo opět jednat o zřízení veřejné měšťanské školy v Dolní Bělé. Přestože o jejím ustavení nebylo do konce školního roku rozhodnuto, provedl ředitel Antonín Plášil zápis do I. ročníku. Zemská školní rada v Praze na telegrafickou žádost starosty obce a předsedy místní školní rady Jaroslava Hubičky povolila vyučování v prvním ročníku budoucí veřejné měšťanské školy v Dolní Bělé.

Dne 1. září 1939 začaly tedy v Dolní Bělé vedle sebe fungovat dvě měšťanské školy. Přenesená všerubská měšťanka byla postupně rušena a její poslední žáci vyšli ve školním roce 1940-1941. Zároveň byla zahájena výuka v I. ročníku veřejné měšťanské školy v Dolní Bělé, který byl v listopadu rozdělen na dvě třídy – chlapeckou a dívčí. Bylo přijato celkem 65 dětí (28 chlapců a 37 dívek). Žáci pocházeli z Dolní Bělé, Dražně, Horní Bělé, Hubenova, Krašovic, Lhotky, Litého, Lozy a Někmiře. Kvůli nedostatečné kapacitě staré školní budovy zůstávalo, stejně jako v roce předchozím, střídavé polodenní vyučování. Správa obecné školy propůjčila měšťanské škole tři učebny. Místní školní radě se podařilo získat tři místnosti v soukromých budovách pro obecnou školu (hostinec Bohumila Širokého, hostinec Vojtěcha Hajmrleho), a tak se pro měšťanskou školu uvolnila ještě čtvrtá učebna v budově obecné školy. Ředitelem se od počátku školního roku 1939-1940 stal služebně nejstarší člen učitelského sboru Jan Bočánek.

Nově vzniklá veřejná měšťanská škola byla legalizována zřizovacím dekretem Zemské školní rady v Praze z 15. prosince 1939 č. I – 3282/11 a 12 ai 1938, na jehož základě se v Dolní Bělé zřizuje neújezdní měšťanská škola s českým vyučovacím jazykem, která náleží do působnosti místní školní rady. Z tohoto důvodu nesla Dolní Bělá a ostatní zavázané obce veškerý věcný náklad na zřízení a udržování školy bez jakéhokoliv příspěvku ze strany politického okresu nebo země.

Zemská školní rada povolila, aby nově zřízená škola byla otevřena s podmínkou, že budou včas opatřeny veškeré věcné potřeby. Tato nová veřejná měšťanská škola podléhala správě ředitele přenesené státní měšťanské školy. Dekret dále obsahoval nařízení, aby bylo co nejdříve zajištěno její řádné umístění. Místní školní rada měla před zahájením novostavby nebo přístavby školní budovy předložit zemskému úřadu stavební plány, rozpočet a plán finanční úhrady stavebního nákladu, protože nebylo vyloučeno, že by se škola mohla stát újezdni. V tom případě by země hradila 1/3 dluhu z výpůjčky. Dekret rovněž nařizoval oddělit agendu nově zřízené školy (zatím první třídy) od agendy přenesené všerubské státní měšťanské školy. Dosavadní učitelé státní měšťanské školy měli zůstat na svých místech. K tomu se při nové škole ustanovilo jedno místo definitivního učitele.

Po otevření veřejné měšťanské školy bylo prvořadým problémem zajištění jejího provozu a stavby nové budovy. Dne 13. dubna 1940 bylo schváleno úřední komisí staveniště na poli při cestě k obci Lomnička. Veškeré úsilí ale zmařilo vládní nařízení ze 7. května 1941 o zákazu nových staveb.

Vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava a válečné události se výrazně odrazily na životě a fungování školy. Ve školním roce 1939-1940 se název školy Měšťanská škola smíšená v Dolní Bělé změnil na dvojjazyčný název Bürgerschule in Unter Biela – Měšťanská škola v Dolní Bělé. Ve školním roce 1941-1942 byly měšťanské školy organizovány jako čtyřtřídní a staly se zároveň školami výběrovými. Do první třídy mohlo být přijato nejvýše 35 % žáků, kteří úspěšně absolvovali 4. postupný ročník obecné školy. Ostatní žáci museli svoji povinnou školní docházku splnit na obecné škole. Na základě výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 27. srpna 1941 č. 105.179-I došlo ke změně názvu školy na označení Hauptschule in Unter Biela – Hlavní škola v Dolní Bělé. Ve školním roce 1941-1942 byla vydána nová vysvědčení na německo-českých tiskopisech s použitím německých razítek pro známky (vorzüglich – výborně ...) a pro často se opakující údaje (Unter Biela – Dolní Bělá).

Změny nastaly i v učebních osnovách. Nejenže se vyřazovaly „nevhodné“ učebnice a pomůcky, ale vypustilo se vyučování občanské nauky a navýšil se týdenní počet hodin německého jazyka, který ve školním roce 1942-1943 činil už 7 hodin. Od 1. října 1940 byly zavedeny kurzy němčiny pro začátečníky i pokročilé. Povinně do těchto kurzů chodili učitelé, četníci a veřejní zaměstnanci z Dolní a Horní Bělé, Lozy, Mrtníka, Lomničky, Dražně, Hvozda, Litého, Hubenova, Lhotky a Někmiře. V roce 1942 zkoušku z německého jazyka úspěšně složil i ředitel školy Václav Široký, přesto ho zemská školní rada zprostila funkce ředitele. Jeho místa se dočasně ujal František Průcha jako nejstarší člen učitelského sboru. Dne 1. března 1943 se pak stal zatímním ředitelem odborný učitel Josef Gruber.

Vyučování bylo v průběhu války omezováno nedostatkem topiva nebo zákazy vytápět školní budovy. Kvůli tuhé zimě a ušetření dříví a uhlí se ve školním roce 1941-1942 prodloužily vánoční prázdniny až do 3. března. Žáci byli tehdy svoláni čtyřikrát pro písemné úkoly. Situace se opakovala i ve školním roce 1944-1945, tentokrát pro všeobecný zákaz vytápět školní místnosti a později z důvodu vystěhování školy pro německé uprchlíky. Stravování, ale i oblečení pro chudé děti zajišťovaly polévkové a ošacovací akce. V říjnu roku 1944 se přímo ve školní kuchyni zřídila „stravovací stanice“ pod vedením Emilie Janouškovcové, kde se čtyřikrát týdně podávaly zdarma polévky pro žáky ze vzdálenějších obcí. Děti každoročně sbíraly nejrůznější suroviny (kosti, staré textilie, léčivé byliny, odpadky), někdy i „nepřátelské“ letáky shazované letadly v okolí obce. Dále se zúčastňovaly polních prací na velkostatku v Litém a pomáhaly vysazovat stromky v lesích na Kostelíkách a na Libenově. Škola pořádala mikulášské nadílky, pěvecké či hudební besídky, organizovala návštěvy kina, oslavy vzniku Protektorátu Čechy a Morava, narozenin Adolfa Hitlera nebo výročí volby Emila Háchy protektorátním prezidentem. Žáci měli možnost poslouchat vysílání školního rozhlasu, a to díky elektrifikaci školy, která proběhla ve školním roce 1939-1940. Součástí vyučování se stala i cvičení pro případ náletu. Učitelé byli prověřováni, zda nejsou židovského původu. Společně se svými žáky museli o prázdninách během žní plnit pracovní povinnost. Někteří

z nich byli totálně nasazeni (Václav Stehlík, Václav Štilip, Marie Kundrátová, Vladimír Hnátek). Učitel Václav Peterka byl v roce 1944 zatčen a v říjnu téhož roku mu drážďanský soud vyměřil pět let vězení za přípravu velezrady.

Dne 1. března 1945 musela být školní budova uvolněna pro německé uprchlíky. Veškerý inventář byl umístěn v hostinci U Hajmrlů, v synagoze, na faře a u Soprů čp. 72. Vyučovalo se v hostinci U Rajchů a v hostinci Bohumila Širokého. Žáci byli svoláváni od 8. března dvakrát (dívky třikrát) v týdnu. Vyučování se zcela zastavilo 5. května 1945, protože sál U Rajchů začal používat místní národní výbor pro strážní službu. Němci opustili školu dne 7. května 1945 a budova se proměnila v lazaret pro uprchlíky z koncentračních táborů. Po jejich odchodu byla celá škola vybělena a umyta. Vyučování začalo 18. června a protáhlo se až do 18. července. Po Josefu Gruberovi, který odešel učit do Hrdlovce u Duchcova, nastoupil na místo ředitele dne 16. června 1945 opět Václav Široký.

Ve Všerubech došlo znovu k otevření měšťanské školy, do níž se přestěhoval veškerý její inventář přivezený v roce 1938 do Dolní Bělé. V novém školním roce 1945-1946 se tak škola jen obtížně vyrovnávala s nedostačujícím vybavením. K tomu se připojily ještě problémy s nedostatkem topiva. Špatnou situaci školy ohledně vybavení se snažil v roce 1947 řešit okresní školní výbor a ministerstvo školství udělením dotací. Na nákup knih do žákovské a učitelské knihovny přispěl i ochotnický spolek Havlíček v Dolní Bělé. Další školní pomůcky pomohl uhradit výtěžek z oslavy 100. výročí trvání školní budovy konané dne 27. října 1946. Část vybavení byla přivezena ze školy v Zahrádce.

Ve školním roce 1945-1946 byli na měšťanskou školu převedeni všichni schopní žáci, kteří navštěvovali ve školním roce 1944-1945 šestý postupný ročník obecné školy. Při škole byl ještě nově zřízen jednoletý učební kurz. Nové označení školy nyní znělo Měšťanská škola v Dolní Bělé u Plzně. Školská reforma z roku 1948 pak přeměnila dosavadní měšťanskou školu na Střední školu v Dolní Bělé s čtyřmi postupnými ročníky. V roce 1949 bylo ustaveno sdružení rodičů a přátel školy. Předsedou prvního zvoleného výboru se stal Josef Sebránek z Dolní Bělé, místopředsedou Jaroslav Podlena z Horní Bělé, jednatelem učitel Vlastimil Šafránek a pokladníkem Marie Bartásková z Dolní Bělé.

Po válce se opět probudily snahy o postavení nové školní budovy. V lednu 1946 se ustanovil přípravný výbor pro stavbu školy, v jehož čele zasedl předseda národního výboru Ladislav Šípek. V roce 1948 zdejší akční výbor Národní fronty odeslal prostřednictvím ONV a OŠV v Kralovicích žádost ministerstvu školství, aby stavba byla provedena v následující pětiletce (1949-1954). O rok později schválilo obecní zastupitelstvo nezbytné směny pozemků a dne 1. května 1950 došlo na popud KNV v Plzni ke slavnostnímu odkopu ornice na pozemku o rozloze 3 ha při cestě do Lomničky. V roce 1951 uzavřel MNV Dolní Bělá smlouvu s Československými stavebními závody Plzeň o provedení stavby, která začala v témže roce. Náklady byly na počátku odhadnuty na 25,5 milionu korun, ale práce zkomplikovalo měkké podloží, takže došlo k navýšení celkových výdajů. V posledním prázdninovém týdnu 1952 proběhlo stěhování národní a střední školy do nové budovy. Její slavnostní otevření se pak konalo v neděli 31. srpna 1952.

Ředitelé

Jan Bočánek	1. září 1939 – 31. prosince 1939
Václav Široký	1. ledna 1940 – 30. dubna 1942
František Průcha	1. května 1942 – 28. února 1943
Josef Gruber	1. března 1943 – 15. června 1945
Václav Široký	16. června 1945 – 30. června 1949
Václav Řezáč	1949 - 1950
Karel Karlovec	1950 - 1953
Václav Peterka (zástup za Karla Karlovce)	1. října 1950 – 31. prosince 1952

Učitelé

1939 - 1940 až 1944 - 1945

Jan Dráb
Václav Peterka
Vojtěch Količ
Bohumil Široký
Jan Bočánek
Zdeňka Vlažná
Karel Svejkovský
Václav Široký
František Průcha
Anastázie Mikutová
Vladimír Loula
Václav Štilip
Marie Kundrátová
Josef Vopat
Vlasta Vlková
Václav Stehlík
Josef Gruber
Josef Lepič
Vladimír Hnátek
Jindřiška Hlavsová

1945 - 1946 až 1952 - 1953

Václav Peterka
Zdeňka Vlažná
Vlasta Šálová, roz. Vlková
Václav Široký
František Průcha
Josef Gruber
Květuše Štálová, roz. Štíchová
Jiří Homolka
Jan Sláma
Václav Korelus
Libor Říšský
Marie Podlenová, roz. Luftová
Naděžda Píchová
Zdeňka Jiřincová
Zdeňka Živná
Marie Fenclová
Adrienna Šímová
Vlastimil Šafránek
Václav Řezáč
Miloslav Šíma

1939 - 1940 až 1944 - 1945

Vojtěch Kepka

Učitelé náboženství:

- Josef Jíša
- František Šmejkal
- Jan Machač
- Josef Vacík
- Josef Zachatý

1945 - 1946 až 1952 - 1953

Sylva Bartůňková

Alois Smeták

Marta Šimková

Zdeňka Havlová

Karel Karlovec

Lubomír Linhart

Václav Urban

Josef Beran

Jaroslav Šafr

Marie Kunderátová

Marie Široká

Václav Štilip

Učitelé náboženství:

- Karel Pilík
- Karel Sommer
- Jaroslav Holub
- Jaroslav Janoušek
- František Hašek

Počet žáků

1939 - 1940	65 (65) ¹
1940 - 1941	131
1941 - 1942	190
1942 - 1943	167 (169)
1943 - 1944	141 (137)
1944 - 1945	128
1945 - 1946	194 (152)
1946 - 1947	145 (140)
1947 - 1948	135
1948 - 1949	(153)
1949 - 1950	151
1950 - 1951	149 (149)
1951 - 1952	171 (171)
1952 - 1953	182

---

¹ V závorkách je uveden počet dětí na konci školního roku.

II. Vývoj a dějiny fondu

Fond Střední škola Dolní Bělá tvoří téměř kompletní řada výkazů docházky a prospěchu, chybí pouze výkaz IV. třídy ze školního roku 1942-1943. V úplnosti se dochovaly konferenční protokoly. Naopak zastoupení spisového materiálu ve fondu je torzovité.

Nepodařilo se zjistit, kde byly písemnosti uloženy před postavením nové školní budovy. Dne 14. října 1954 byla ve škole provedena prohlídka a následná skartace písemností národní a střední školy okresním archivářem Jaroslavem Vavříkem za přítomnosti ředitele Karla Karlovce. Ve škole zůstaly uloženy věstníky (1948-1949), katalogy, výkazy, konferenční protokoly obou dolnobělských škol, kronika (1939-1948) a některé spisy, týkající se školní budovy apod.

Okresní archiv převzal materiál střední školy dne 24. května 1984 společně s písemnostmi dolnobělské obecné a národní školy (č. př. 606). Dokumentaci střední školy tvořily výkazy docházky a prospěchu (62 knih) a školní kronika (1939-1948). Neexistují však žádné doklady o tom, za jakých okolností se do okresního archivu dostal spisový materiál.

III. Archivní charakteristika fondu

Původcem fondu Střední škola Dolní Bělá je Měšťanská škola smíšená v Dolní Bělé (1939-1940), Měšťanská škola v Dolní Bělé/Bürgerschule in Unter Biela (1940-1941), Hlavní škola v Dolní Bělé/Hauptschule in Unter Biela (1941-1945), Měšťanská škola smíšená v Dolní Bělé u Plzně (1945-1947), Měšťanská škola v Dolní Bělé (1947-1948) a Střední škola v Dolní Bělé (1948-1953). Protože byla vždy zachována přímá kontinuita a měnil se pouze název instituce, jsou archiválie pokládány za písemnosti jednoho původce.

Inventární seznam k fondu vytvořily v roce 1984 Marie Vitoušová a Eva Kamenická. Současné pořádání a inventarizace proběhly podle pravidel pro zpracování archivního materiálu (Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu. SAP X, 1960, č. 2, s. 215 – 310) a platné metodiky SOA v Plzni (*Vnitřní směrnice ředitele SOA v Plzni pro zpracování, posuzování, schvalování a evidenci archivních pomůcek v SOA v Plzni = Interní předpis č. 4/2006 ze dne 24. ledna 2006*). Při pořádání fondu bylo přihlédnuto ke schématu Františka Hoffmanna (AČ, 1956, s. 69 – 73). Knihy jsou řazeny podle obsahu a v rámci jednotlivých druhů chronologicky. Spisy tvoří soubor zpráv Václava Širokého pro KNV v Plzni, zápis o vyloučení žáků z hlavní školy (1943) a rozpočet školní obce Dolní Bělá (1942).

K fondu Střední škola Dolní Bělá byly připojeny archiválie vytřídění z fondu Národní škola Dolní Bělá (SOAP/06-405/03), a to dvě knihy zápisů z učitelských konferencí (1939-1950) a spisový materiál o vyloučení žáků z hlavní školy v roce 1943.

V průběhu inventarizace fondu Střední škola Dolní Bělá došlo k vyčlenění archiválií o rozsahu 0,02 bm, které se týkaly přenesené měšťanské školy ve Všerubech. Tyto písemnosti (čtyři knihy třídních výkazů docházky a prospěchu II. A, II. B a III. třídy ze školního roku 1939-1940 a výkaz III. třídy ze školního roku 1940-1941) byly poté připojeny k fondu Obecná a měšťanská škola Všeruby (SOAP/06-406/03).

Konečný rozsah fondu Střední škola Dolní Bělá je 0,46 bm. Školní kronika (1939-1948) byla zařazena do I. kategorie, ostatní knihy a spisy do II. kategorie. Vnitřní skartace neproběhla.

Písemnosti jsou psané v češtině a od školního roku 1941-1942 se na výkazech prospěchu a docházky objevuje německo-české razítko. V letech 1942-1943 až 1944-1945 se pak používají dvojjazyčné německo-české výkazy. Archiválie se nacházejí ve vyhovujícím stavu, restaurátorský a konzervační zásah tak není nutný.

IV. Stručný rozbor obsahu fondu

Fond Střední škola Dolní Bělá 1939-1953 poskytuje poměrně ucelený obraz o fungování a životě venkovské měšťanské školy. Konferenční protokoly obsahují informace o složení pedagogického sboru, změnách stavu počtu žáků ve třídách, financování školy, oslavách a kulturních akcích. Sociální poměry a náboženské vyznání žáků lze sledovat v dochovaných výkazech docházky a prospěchu.

Hodnotným pramenem je pečlivě vedená pamětní kniha. Záznamy z let 1939-1953 popisují nejen události ve škole, ale i v Dolní Bělé, což platí zejména pro léta 1945-1953. Částečně tak nahrazují pamětní knihu obce z tohoto období, která se ztratila. Pro studium historického vývoje Dolní Bělé je možné použít i zprávy Václava Širokého pro KNV Plzeň z let 1949-1950. Sám autor nedostal přesné instrukce ohledně obsahové stránky zpráv, a proto podle vlastního uvážení zaznamenával důležité události spojené nejen se školou, ale i s obcí a jejím okolím.

V. Záznam o uspořádání fondu a zpracování archivní pomůcky

Fond Střední škola Dolní Bělá uspořádala a úvod k inventáři v roce 2003 napsala Kateřina Nová. Dodatečné úpravy v úvodu a v inventárním seznamu provedla Zuzana Kliková v říjnu 2008 ve Státním okresním archivu Plzeň-sever se sídlem v Plasích. Čistopis pomůcky v březnu 2009 vyhotovila Zuzana Kliková.

V Plasích dne 13. března 2009

Kateřina Nová, Zuzana Kliková

Seznam pramenů a literatury

I. Seznam pramenů

SOkA Plzeň-sever se sídlem v Plasích

Okresní úřad Kralovice 1855-1945, Zřízení měšťanské školy v Dolní Bělé 1940, kart. 117.

Národní škola Dolní Bělá 1872-1953, Pamětní kniha 1932-1940, K 409.

Národní škola Dolní Bělá 1872-1953, Pamětní kniha 1940-1953, K 410.

Archiv obce Dolní Bělá /neuspořádáno/, Protokoly schůzí obecního zastupitelstva 1930-1958.

Šíroký, V. *Kronika obce Dolní Bělá*. Fotokopie, 2007.

Reichsgesetzblatt, 1869, Stück XXIX, (Nr. 62).

Věstník vládní u věcech škol obecných v království českém, 1903, část XI., č. 28, 30. 11.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXVIII., 1936, 1 (1), 21. 12. 1935.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXII., 1939, 8 (102), 27. 7.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXII., 1940, 1 (9), 5. 10.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXII., 1940, 8 (82), 5. 8.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIII., 1941, 1 (15), 8. 1.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIII., 1941, 5 (49), 15. 4.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIII., 1941, 7 (233), 1. 7.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIII., 1941, 9 (96), 27. 8.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIII., 1941, 9 (97), 27. 8.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIII., 1941, 6 (54), 7. 5.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIV, 1942, 2 (39), 16. 1.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIV, 1942, 8 (75), 29. 7.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty, XXIV, 1942, 9 (85), 5. 9.

Sbírka zákonů a nařízení, 1943 (částka 47., 6. 4.)

Sbírka zákonů a nařízení, 1943 (částka 145., 16. 11.)

Věstník ministerstva školství a osvěty, 1945, 3 (23), 11. 6.

Věstník ministerstva školství a osvěty, 1945, 5 (49), 16. 7.

Věstník ministerstva školství a osvěty, 1946, 10 (122), 24. 5.

Věstník ministerstva školství a osvěty, 1946, 2 (193), 5. 8.

Věstník ministerstva školství a osvěty, 1946, 17a (193), 20. 9.

Sbírka zákonů a nařízení republiky československé, 1948 (částka 38, 21.4.)

Sbírka zákonů a nařízení republiky československé, 1953 (částka 18, 24. 4.)

II. Seznam literatury

Zetek, F. J. *Popis politického okresu Kralovického*. Kralovice, 1932.

Štverák, V. *Stručné dějiny pedagogiky*. Praha, 1983.

Havlík, J. *Školství na Kralovicku a Manětínsku*. Kralovice, 1935.

Seznam zkratk

AČ	Archivní časopis
KNV	Krajský národní výbor
NJP	Národní jednota pošumavská
ONV	Okresní národní výbor
OŠV	Okresní školní výbor
SAP	Sborník archivních prací
SOA	Státní oblastní archiv
SOkA	Státní okresní archiv

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Číslo ev. jednotky
<i>I. Knihy</i>			
1	Konferenční protokoly	1939 - 1946	K 1
2	Konferenční protokoly	1946 - 1953	K 2
3	Výkaz docházky a prospěchu I. A	1939 - 1940	K 3
4	Výkaz docházky a prospěchu I. B	1939 - 1940	K 4
5	Výkaz docházky a prospěchu I. A	1940 - 1941	K 5
6	Výkaz docházky a prospěchu I. B	1940 - 1941	K 6
7	Výkaz docházky a prospěchu II. A	1940 - 1941	K 7
8	Výkaz docházky a prospěchu II. B	1940 - 1941	K 8
9	Výkaz docházky a prospěchu I.	1941 - 1942	K 9
10	Výkaz docházky a prospěchu II. A	1941 - 1942	K 10
11	Výkaz docházky a prospěchu II. B	1941 - 1942	K 11
12	Výkaz docházky a prospěchu III.	1941 - 1942	K 12
13	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1941 - 1942	K 13
14	Výkaz docházky a prospěchu I.	1942 - 1943	K 14
15	Výkaz docházky a prospěchu II.	1942 - 1943	K 15
16	Výkaz docházky a prospěchu III. A	1942 - 1943	K 16
17	Výkaz docházky a prospěchu III. B	1942 - 1943	K 17
18	Výkaz docházky a prospěchu I.	1943 - 1944	K 18
19	Výkaz docházky a prospěchu II.	1943 - 1944	K 19
20	Výkaz docházky a prospěchu III.	1943 - 1944	K 20
21	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1943 - 1944	K 21
22	Výkaz docházky a prospěchu I.	1944 - 1945	K 22
23	Výkaz docházky a prospěchu II.	1944 - 1945	K 23
24	Výkaz docházky a prospěchu III.	1944 - 1945	K 24
25	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1944 - 1945	K 25
26	Výkaz docházky a prospěchu II.	1945 - 1946	K 26
27	Výkaz docházky a prospěchu III.	1945 - 1946	K 27
28	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1945 - 1946	K 28
29	Výkaz docházky a prospěchu JUK	1945 - 1946	K 29
30	Výkaz docházky a prospěchu I.	1946 - 1947	K 30
31	Výkaz docházky a prospěchu III.	1946 - 1947	K 31
32	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1946 - 1947	K 32
33	Výkaz docházky a prospěchu JUK	1946 - 1947	K 33
34	Výkaz docházky a prospěchu I.	1947 - 1948	K 34
35	Výkaz docházky a prospěchu II.	1947 - 1948	K 35
36	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1947 - 1948	K 36
37	Výkaz docházky a prospěchu JUK	1947 - 1948	K 37

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Číslo ev. jednotky
38	Výkaz docházky a prospěchu I.	1948 - 1949	K 38
39	Výkaz docházky a prospěchu II.	1948 - 1949	K 39
40	Výkaz docházky a prospěchu III.	1948 - 1949	K 40
41	Výkaz docházky a prospěchu JUK	1948 - 1949	K 41
42	Výkaz docházky a prospěchu I.	1949 - 1950	K 42
43	Výkaz docházky a prospěchu II.	1949 - 1950	K 43
44	Výkaz docházky a prospěchu III.	1949 - 1950	K 44
45	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1949 - 1950	K 45
46	Výkaz docházky a prospěchu I.	1950 - 1951	K 46
47	Výkaz docházky a prospěchu II.	1950 - 1951	K 47
48	Výkaz docházky a prospěchu III.	1950 - 1951	K 48
49	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1950 - 1951	K 49
50	Výkaz docházky a prospěchu I. A	1951 - 1952	K 50
51	Výkaz docházky a prospěchu I. B	1951 - 1952	K 51
52	Výkaz docházky a prospěchu II.	1951 - 1952	K 52
53	Výkaz docházky a prospěchu III.	1951 - 1952	K 53
54	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1951 - 1952	K 54
55	Výkaz docházky a prospěchu I. A	1952 - 1953	K 55
56	Výkaz docházky a prospěchu I. B	1952 - 1953	K 56
57	Výkaz docházky a prospěchu II. A	1952 - 1953	K 57
58	Výkaz docházky a prospěchu II. B	1952 - 1953	K 58
59	Výkaz docházky a prospěchu III.	1952 - 1953	K 59
60	Výkaz docházky a prospěchu IV.	1952 - 1953	K 60
61	Školní kronika	1939 - 1948	K 61

II. Spisový materiál

Spisy

62	Zprávy ředitele střední školy Václava Širokého pro krajský národní výbor	1949 - 1950	N 1
63	Vyloučení žáků z hlavní školy	1943	N 1
64	Rozpočet školní obce Dolní Bělá	1942	N 1

Název archivní pomůcky:	Střední škola Dolní Bělá
Časový rozsah:	1939 - 1953
Počet evidenčních jednotek:	62 (61 úředních knih, 1 karton)
Počet inventárních jednotek:	64
Rozsah v bm:	0,46 bm (úřední knihy - 0,35 bm, karton - 0,11 bm)
Stav ke dni:	13. 3. 2009
Zpracovatelé archivního souboru:	Kateřina Nová, Zuzana Kliková
Zpracovatelé archivní pomůcky:	Kateřina Nová, Zuzana Kliková
Počet stran:	17
Počet exemplářů:	4
Schválila:	Martina Matušková

dne 13. 3. 2009 – č. j. SOAP/060-143/2009